

**MINISTERUL JUSTIȚIEI
AL REPUBLICII MOLDOVA**

MD - 2012, mun. Chișinău,
str. 31 August 1989, nr. 82
tel.: +373 22 20 14 24
web: www.justice.gov.md,
e-mail: secretariat@justice.gov.md

16.07.2024 nr.04/1-6668

**Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării
Cancelaria de Stat**

La solicitarea Cancelariei de Stat nr. 18-69-6950 din 24 iunie 2024, Ministerul Justiției a examinat proiectul hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea *proiectului de lege privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii (număr unic 507/MDED/2024)* și relevă următoarele.

Potrivit notei informative, necesitatea elaborării proiectului de lege a fost determinată de următoarele argumente:

- transpunerea *Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne* (în continuare - *Directiva 2006/123/CE*);
- lipsa accesului prestatorilor de servicii naționali pe piața UE și a posibilității de stabilire a unor reprezentanțe pentru întreprinderile naționale în spațiul UE;
- asigurarea realizării *Planului național de acțiuni pentru aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană pe anii 2024-2027 (PNA)*, aprobat prin *Hotărârea Guvernului nr. 829/2023, Capitolul 3, Dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii*, pct. 1.

În contextul examinării, menționăm următoarele obiecții și recomandări.

La proiectul legii:

În art. 1 alin. (2), cuvintele „serviciilor de interes economic general” se propun a fi completate cu textul „, astfel cum sunt definite în articolul 4 al Legii concurenței nr. 183/2012”.

La art. 2 alin. (2):

- în dispoziția lit. e), cuvântul „temporară” se va exclude, ca fiind inutil;
- în dispoziția lit. f), cuvintele „servicii de îngrijire a sănătății” se propun a fi substituite cu cuvintele „servicii din domeniul sănătății și bunăstării mintale”, în corespundere cu terminologia utilizată în *Legea nr. 114/2024 privind sănătatea și bunăstarea mintală*;
- în dispoziția lit. j), cuvintele „persoanelor aflate în nevoie în mod permanent sau temporar” se propun a fi reformulate, în vederea utilizării unei terminologii uniforme compatibile cu cea utilizată în actele normative din domeniul serviciilor și protecției sociale.

La art. 3:

- în alin. (2), cuvintele „de protecție a consumatorilor din legislația cu privire la consumatori” sugerăm a fi substituite cu cuvintele „din legislația privind protecția consumatorilor”;

- în alin. (3), după cuvintele „tratatelor internaționale” se recomandă a fi prevăzute cuvintele „la care Republica Moldova este parte”.

La art. 4:

- cu referire la definiția termenului „autoritate competentă”, menționăm că aceasta este ambiguă, și nu oferă claritate asupra entităților ce cad sub incidența acestui termen. De asemenea, textul „autoritățile administrative, incluzând instanțele judecătorești”, este defectuos, ținând cont că puterea judecătorească este independentă, separată de puterea legislativă și puterea executivă, are atribuții proprii, exercitate prin instanțele judecătorești, în conformitate cu principiile și dispozițiile prevăzute de *Constituție* și de alte legi (a se vedea art. 114 din *Constituție* și art. 1 alin. (1) al *Legii nr. 514/1995 privind organizarea judecătorească*). Concomitent, cuvintele „ordinele profesionale” sunt defectuoase și nu pot fi raportate la semnificația termenului „autoritățile competente” (observație valabilă în tot textul proiectului);

- menționăm că potrivit art. 2, prezenta lege se aplică atât serviciilor furnizate de către prestatorii stabiliți în Republica Moldova, cât și serviciilor furnizate transfrontalier în Republica Moldova de către prestatorii stabiliți într-un stat membru UE. În context, observăm că în definiția termenului „prestator” nu se face referire la persoanele rezidente a Republicii Moldova, ci numai la cele ale unui stat membru;

- din dispoziția lit. 1), se propune a fi exclus textul „, în sensul art. 57 din Tratatul de funcționare a Uniunii Europene”, ca fiind inutil.

La art. 5 alin. (3), cuvintele „motiv imperativ de interes general” se propun a fi completate cu textul „, inclusiv ordinea și siguranța publică”.

La art. 6:

- denumirea se recomandă a fi reformulată, în scopul stabilirii obiectului de reglementare a Ghișeului unic, precum și ținând cont că în alin. (1) se face referire la înființarea „Ghișeului unic electronic” și nu a ghișeelor unice electronice. Mai mult, se atestă că deși, în alin. (1) este prevăzut că se înființează Ghișeul Unic Electronic, în mai multe norme ale proiectului actului normativ se face referire la ghișee unice. În context, nu este clar dacă va fi doar un singur ghișeu sau mai multe ghișee;

- în referința la Ghișeul unic electronic se va include remarca că acest ghișeu este un sistem informațional. De asemenea, aspectul privind instituirea acestui Ghișeu unic electronic necesită a fi revăzut prin prisma *Legii nr. 467/2003 cu privire la informatizare și la resursele informaționale de stat*, în partea ce vizează actele ce urmează a fi aprobate în vederea instituirii acestuia și a atribuțiilor autorităților competente în sfera formării și utilizării resurselor informaționale de stat, or, se va asigura includerea temeiului juridic echivoc pentru emiterea unor acte normative inferioare aferente creării și funcționării ghișeului unic electronic;

- întregul conținut al articolului se propune a fi revizuit, în vederea stabilirii clare și fără echivoc a obiectului de cuprindere a Ghișeului unic electronic, revizuirii asupra autorității competente care va institui acest ghișeu, ș.a.;

- formulările precum „subiecții nerezidenți”, „autoritățile administrației publice rezidente”, „înscrisiere într-un registru”, „la o dată stabilită de Guvern” sunt defectuoase în măsura în care nu oferă claritate sensului exact al acestora. De asemenea, reiterăm că normele UE trebuie plasate într-un context național și instituțional. În cazul în care acest lucru nu este realizat, implementarea legislației UE copiate devine dificilă și chiar imposibilă;

- cu referire la alin. (5), în contextul în care potrivit art. 6 alin. (7) și art. 40 alin. (2) din proiect, Guvernul este autoritatea responsabilă de aprobarea normelor ce vizează organizarea și funcționarea Ghișeului unic electronic, se consideră oportun ca Guvernul să desemneze autoritatea responsabilă de administrarea acestuia;

- dispozițiile alin. (8) se vor exclude din art. 6, întrucât nu vizează obiectul de reglementare a acestui articol.

La art. 7:

- în alin. (1) lit. a), cuvântul „rezidenți” se propune a fi substituit cu raportarea la prestatorii de pe teritoriul Republicii Moldova;

- în alin. (2), cuvintele „informații generale asupra modului în care cerințele sunt interpretate sau aplicate” se vor revizui prin prisma art. 71 alin. (3) și (4) al *Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative*, care prevede că interpretarea este oficială când se efectuează prin acte normative de interpretare sau prin acte de aplicare a normelor de drept de către instituțiile abilitate;

- cu referire la alin. (3), care prevede obligația autorităților competente de a răspunde, în mod clar și precis, prin intermediul GUE, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, oricărei cereri de informații sau asistență menționate la alin. (1) și (2), remarcăm faptul că potrivit art. 60 alin. (1) al *Codului administrativ nr. 116/2018*, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel;

- primul enunț al alin. (4) dublează dispozițiile art. 6 alin. (5), fapt pentru care se va exclude. De asemenea, se va ține cont de prescurtarea stabilită la articolul citat, cu referire la Agenția de Guvernare Electronică, care se intenționează a se opera în tot textul proiectului actului normativ.

La art. 8 alin. (2), cuvintele „care transpun acte comunitare” se vor exclude, ca fiind inutile. Forța juridică a actelor normative se stabilește în funcție de competența și statutul autorității publice emitente, precum și de categoria actului, nu și de faptul transpunerii legislației UE în actul normativ național (observație valabilă în tot textul proiectului, cu referire la normele care fac trimitere la transpunerea legislației comunitare (a se vedea, de ex., art. 15 alin. (3) lit. b), art. 22 alin. (4), ș.a.).

În art. 9 alin. (3):

- cuvintele „acordare de autorizație pentru stabilire” se vor revedea, deoarece nu este clar la ce stabilire se face referire. Mai mult, art. 10 al *Directivei 2006/123/CE*, obiect al căruia constituie transpunerea în art. 9 din proiectul legii, utilizează formularea „pentru o nouă stabilire” (a se vedea art. 10 alin. (3) din directiva citată);

- textul care prevede că „autoritățile competente prin intermediul GUE și prestatorul sprijină autoritatea competentă” se va revizui, or, nu este clar la ce autoritate competentă se

face referire în al doilea caz. De asemenea, textul se va revizui prin prisma alin. (4) din același articol, în vederea evitării dublajului normativ.

În art. 10 alin. (2), cuvintele „legislația specială privind regimurile de autorizare poate prevedea termene maxime” sugerăm a fi substituite cu textul „Dispozițiile alin. (1) nu aduc atingere termenului maxim prevăzut în legislația specială”.

Cu referire la art. 12 alin. (2):

- cuvântul „calendaristice” se va exclude la determinarea curgerii și calculării termenilor. Or, aceasta este regula generală de curgere a termenului. În caz contrar, se poate interpreta *per a contrario* că, în celelalte cazuri în care nu s-a specificat că, zilele sunt calendaristice, de fapt se au în vedere zile lucrătoare, de sărbătoare, pare, impare (observație valabilă în tot textul proiectului);

- cu referire la norma care prevede termenul de prelungire a procesării cererii solicitantului privind autorizarea unui serviciu, aceasta se propune a fi completată cu remarcă că termenul poate fi prelungit din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii;

- enunțul „Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de prelungirea dispusă de autoritatea competentă” se recomandă a fi exclus, ca fiind irelevant.

La art. 12 alin. (3), textul „Cu toate acestea, în legislația specială se poate stabili un regim diferit”, se propune a fi substituit cu cuvintele „Legislația specială poate stabili un regim de autorizare diferit”.

La art. 12 alin. (5), textul „, precum și cu privire la consecințele asupra termenului de procesare a cererii, prevăzut la alin. (2)”, se va revizui, întrucât termenul prevăzut la alin. (2) începe să curgă din data depunerii documentației complete. În context, textul citat se recomandă a fi substituit cu cuvintele „cu stabilirea unui termen de prezentare în acest sens”. În cazul intenției autorului de a reglementa situația necesității prezentării unor documente suplimentare, altele decât cele necesare la depunerea cererii, reglementările date vor fi indicate separat, cu elucidarea aspectelor ce vizează consecințele asupra termenului de procesare a cererii.

Dispoziția art. 13 lit. c) este incompletă/ambiguă.

La art. 15 alin. (3) lit. c), cuvintele „infrastructură specifică” se vor detalia, deoarece sunt ambigue. Mai mult, norma se va conforma art. 16 alin. (2) lit. c) al *Directivei 2006/123/CE*.

La art. 15 alin. (4), textul „în conformitate cu alin. (2)” sugerăm a fi substituit cu textul „cu respectarea principiilor prevăzute la alin. (2)”.

La art. 16 lit. o), cuvintele „determinate în conformitate cu normele dreptului privat internațional” urmează a fi analizate, ținând cont că normele dreptului privat internațional nu sunt aplicabile direct pentru Republica Moldova.

La art. 19 alin. (2), cuvintele „în mod direct pe criterii obiective” nu sunt clare și previzibile, motiv pentru care se vor detalia, în sensul completării cu dispoziția ce ar prevedea care sunt criteriile obiective. Menționăm că pentru a corespunde celor trei criterii de calitate - accesibilitate, previzibilitate și claritate - norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent

descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din *Constituție* (a se vedea *Hotărârea Curții Constituționale nr. 26/2010, §10*).

La art. 20 alin. (1), cuvintele „datele autorităților menționate”, de asemenea, se vor detalia, deoarece nu este clar la ce date se face referire.

Referitor la termenul de 20 de zile stabilit la art. 20 alin. (5) pentru care autoritățile prevăzute la alin. (1) au obligația de a răspunde la solicitările primite de la organismele competente din alte state membre ori naționale, menționăm că acest termen nu este argumentat în nota informativă a proiectului. De altfel, acesta nu corespunde termenului general stabilit de *Codul administrativ nr. 116/2018*, în care o procedură administrativă trebuie finalizată (a se vedea art. 60 din *Cod*).

La art. 21 alin. (1):

- în dispoziția lit. e), cuvintele „orice ordin profesional sau organism similar” se vor revedea, ca fiind ambigue;

- referitor la dispoziția lit. g), cu referire la cuvintele „sau instanțele judecătorești competente” se vor revizui prin prisma art. 33 alin. (1) al *Codului de procedură civilă nr. 225/2003*, care prevede că instanțele judecătorești judecă toate cauzele civile cu participarea persoanelor fizice, persoanelor juridice și autorităților publice privind apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime încălcate sau contestate, cauze pentru care legea nu prevede competența altor organe.

De asemenea, dispozițiile art. 24 alin. (4) se propun a fi reformulate, deoarece sunt neclare.

La art. 25:

- alin. (1), care prevede că „La solicitarea prestatorilor, Guvernul oferă acestora consultanță în realizarea unor coduri de conduită”, se va revizui prin prisma competențelor Guvernului atribuite prin *Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern*. Totodată, norma este ambiguă, în măsura în care nu este clară atribuția Guvernului în acest sens;

- în alin. (2), cuvintele „pagina sa de internet” se vor substitui cu cuvintele „pagina sa web oficială”. Observația este valabilă și pentru art. 29 alin. (3) lit. b), unde cuvintele „pagina de web” se vor substitui cu cuvintele „pagina web oficială”.

La art. 29 alin. (3):

- la lit. a) cuvintele „și descrierea sintetică a activității dacă acest lucru nu rezultă în mod clar din denumire” se propun a fi excluse, or, norma dată este cuprinsă în dispoziția lit. d), în care se indică informațiile privind domeniul de activitate a autorității competente;

- cu referire la dispoziția lit. c), cuvintele „pe care le înțeleg lucrătorii” se vor adapta terminologiei juridice utilizate în actele normative naționale;

- dispoziția lit. e) urmează a fi revăzută/reformulată, întrucât potrivit art. 28 din proiect, autoritățile competente se înregistrează în Sistemul comunitar informațional dedicat (în continuare - *SCID*) și nu reprezentanții acestor autorități.

Cu referire la art. 30:

- referitor la alin. (1), care prevede că „Autoritățile competente naționale transmit, prin intermediul SCID, autorităților competente din celelalte state membre, solicitări de informații sau solicitări privind efectuarea unor verificări, inspecții și investigații cu privire

la: a) prestatorii stabiliți pe teritoriul Republicii Moldova, care prestează servicii pe teritoriul statelor membre respective” menționăm că norma citată depășește obiectul de reglementare și domeniul de aplicare a legii prevăzute în art. 1 și 2 din proiectul legii. Potrivit acestora, „prezenta lege reglementează cadrul general al exercitării libertății de stabilire a prestatorilor de servicii și **libertatea de a furniza servicii pe teritoriul Republicii Moldova**, menținând un nivel ridicat al calității serviciilor”. Aceasta „se aplică atât serviciilor furnizate de către **prestatorii stabiliți în Republica Moldova, cât și serviciilor furnizate transfrontalier în Republica Moldova de către prestatori stabiliți într-un stat membru** (observația este valabilă și pentru dispozițiile art. 32 în partea ce vizează furnizarea de informații de către autoritățile competente ale statelor membre UE);

- în alin. (3) lit. b), cuvântul „insolvenței” se va substitui cu cuvintele „de insolvabilitate”, în corespundere cu terminologia utilizată în *Legea insolvabilității nr. 149/2012* (observație similară valabilă și pentru art. 32 alin. (1) lit. b)).

La art. 31 alin. (3) se va analiza situația în care soluționarea integrală sau parțială a solicitărilor prevăzute la alin. (1) ține de competența unei autorități ce nu este înregistrată în SCID. În context, se va indica cum se va asigura transmiterea răspunsurilor la solicitări.

La art. 32:

- alin. (1) se va analiza, în vederea evitării dublajului normativ (a se vedea art. 30 alin. (3));

- în dispoziția alin. (3), textul „celelalte decizii prevăzute la alin. (1)” se va substitui cu cuvintele „deciziile prevăzute la aceeași literă”.

Prevederile art. 33 alin. (1) se vor reformula, în special textul „sau de punere în executare a unor sancțiuni, potrivit atribuțiilor legale, la sediul unui prestator stabilit în Republica Moldova”, or textul citat este incert/inadecvat.

În art. 34 alin. (1), cuvintele „prestatorii stabiliți în alte state membre” necesită a fi revăzute, în scopul indicării referinței concrete la „prestatorii din statele membre UE care prestează servicii pe teritoriul Republicii Moldova”.

La art. 37 alin. (1), textul „care la rândul său transmite o alertă, prin intermediul SCID, către Comisia Europeană, statul membru de stabilire și statele membre în cauză” se propune a fi exclus, în vederea evitării dublajului normativ (a se vedea alin. (2) al aceluiași articol). Totodată, în alin. (2) se va face remarca că Agenția de Guvernare Electronică transmite alerta prin intermediul SCID.

Cu referire la art. 39, menționăm că dispoziția este incertă în partea ce ține de rapoartele statelor membre cu privire la evaluarea reciprocă. Or, în textul legii nu se face referire la aceste rapoarte.

Referitor la art. 40:

- menționăm că din cuprinsul normei nu este clar la ce tratat se face referire. În acest sens, în contextul în care se face referire la Tratatul de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană, norma se propune a fi reformulată în scopul stabilirii că prezenta lege intră în vigoare la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană. Suplimentar, aspectul privind intrarea în vigoare a prezentei legi se recomandă a fi consultat cu Centrul de armonizare a legislației;

- cu referire la textul „cu excepția alin. (1) al art. 5 și alineatelor (2) și (3) al prezentului articol” nu este previzibilă intenția autorului privind momentul intrării în vigoare a excepțiilor prevăzute;

- cu referire la alin. (2), ținând cont că potrivit alin. (1), prezenta lege intră în vigoare la data semnării tratatului internațional care permite aplicarea acesteia, ceea ce semnifică că depinde de un eveniment din viitor care nu este concret și sigur, nu putem include obligația Guvernului de a îndeplini anumite sarcini care nu au ca fundament intrarea în vigoare a legii, sau certitudinea că această lege va fi aplicabilă. Observație similară valabilă și pentru alin. (3).

Suplimentar, în tot textul proiectului de lege referințele la „statul membru”/ „statele membre”, „rezidenții sau cetățenii unui stat membru, sau orice persoană juridică rezidentă sau stabilă într-un stat membru”, „stat membru de stabilire” și „stat membru în care se prestează serviciul” vor fi completate cu cuvintele „al Uniunii Europene”, la cazul gramatical corespunzător.

Complementar, atragem atenția că prevederile UE necesită a fi transpuse într-o manieră care ar corespunde sistemului juridic național, păstrând esența, semnificația și scopul prevederilor UE. Această modalitate, denumită tehnica transpunerii cu reformulare, protejează ordinea juridică națională și terminologia consacrată. De asemenea, ea permite preluarea din actul UE a acelor elemente structurale care sunt relevante pentru transpunere și pentru realizarea direcțiilor de acțiuni prevăzute de actul UE, în special, în cazul directivelor, care cer anumite acțiuni pozitive de la statele membre UE. În acest mod, actul normativ național poate fi definit ca având un anumit nivel de discreție în raport cu obiectivul stabilit de actul UE, în acord cu tradiția juridică națională, cadrul instituțional și terminologia consacrată.

Având în vedere cele expuse mai sus, precum și luând în considerare că aspectele de implementare a legii de transpunere vizează un moment incert din viitor, care presupun o evaluare cuprinzătoare a autorităților, entităților și actelor care sunt incidente noțiunii de regim de autorizare, proiectul necesită a fi supus unei analize suplimentare minuțioase.

Secretar de stat

Stanislav COPEȚCHI

Digitally signed by Copețchi Stanislav
Date: 2024.07.16 14:54:31 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MINISTERUL JUSTIȚIEI
AL REPUBLICII MOLDOVA

MD - 2012, mun. Chișinău,
str. 31 August 1989, nr. 82
tel.: +373 22 20 14 24
web: www.justice.gov.md,
e-mail: secretariat@justice.gov.md

15.08.2024 nr. 04/1-7726

La nr. 10-2430 din 01.08.2024

Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării

Cu referire la proiectul definitivat al proiectului de lege privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii (**număr unic 507/MDED/2024**), reiterăm unele obiecții prevăzute în raportul de expertiză juridică al Ministerului Justiției nr. 04/1-6668 din 16 iulie 2024, cu formularea unor observații suplimentare expuse la forma actuală a proiectului.

În art. 2, dispoziția prevăzută la alin. (1) este defectuoasă, în partea ce ține de subiecții pentru care se aplică respectiva lege. În context, recomandăm ca norma să fie raportată la definiția dată termenului „prestator” (observația este valabilă și pentru art. 30, 32, ș.a., în vederea utilizării unei terminologii uniforme).

La art. 4 lit. a):

- cuvintele „autoritate publică cu rol de control” considerăm oportun a se corela cu terminologia utilizată în *Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat*, care operează cu termenul de „organ de control”. De altfel, în art. 12 alin. (8), art. 33 alin. (5) și art. 34 alin. (4) din proiect, la fel operează cu termenul de „organe de control”. În context, se va asigura utilizarea unei terminologii uniforme în tot textul proiectului;

- cuvintele „ordinele profesionale” sunt defectuoase în contextul în care legislația națională nu operează cu un asemenea termen. Astfel, deși termenul citat se regăsește în textul *Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne* (în continuare - *Directiva 2006/123/CE*), actul normativ național care are ca obiect de reglementare transpunerea legislației UE, are un anumit nivel de discreție în raport cu obiectivul stabilit de actul UE, în acord cu tradiția juridică națională, cadrul instituțional și terminologia consacrată. În context, se propune ca cuvintele „ordinele profesionale” să fie excluse, cu atât mai mult că acestea pot fi regăsite în textul „sau alte organisme profesionale care, în exercitarea competenței de reglementare, creează cadrul legal pentru accesul la activitățile de prestări servicii ori exercitarea acestora”.

La art. 4 lit. b), textul „republicată, cu modificările și completările ulterioare,” se va exclude, ca fiind inutil.

La art. 6, cu referire la ghișeul unic electronic:

- denumirea se recomandă a fi reformulată, în scopul stabilirii obiectului de reglementare a Ghișeului unic electronic;

- considerăm necesar a se indica ce reprezintă acest ghișeu unic electronic, pe lângă faptul că constituie punct unic de contact electronic pentru prestatori. Or, raportat la

dispozițiile Legii nr. 467/2003 cu privire la informatizare și la resursele informaționale de stat, acesta poate fi un sistem informațional (a se vedea cu titlu de exemplu *Hotărârea Guvernului nr. 1078/2023 cu privire la aprobarea Conceptului Sistemului informațional „Ghișeul unic în domeniul maritim”*) sau o resursă informațională la baza căreia stă un sistem informațional. Astfel, având în vedere argumentele expuse în sinteza obiecțiilor și propunerilor, precum că „GUE nu este un sistem informațional, ci un punct unic de contact care activează în baza unui sistem informațional existent”, întru claritatea, previzibilitatea și aplicabilitatea normei, se va indica concret care este sistemul informațional incident în acest sens.

Mai mult, punctul unic de contact, de regulă, se atribuie unei instituții și nu unui sistem informațional, care de altfel rezidă și în dispozițiile alin. (48) din preambulul Directivei 2006/123/CE. De asemenea, se creează confuzii între punctul unic de contact electronic și punctul de legătură prevăzut la art. 27 și 28 din proiect.

În altă ordine de idei, la definitivarea proiectului se va ține cont și de observațiile Agenției pentru Guvernare Electronică expuse în avizul nr. 24/3007-132 din 18 iulie 2024, astfel încât în rezultat să se asigure ca în art. 6 să fie clar stabilit statutul ghișeului unic electronic;

- dispozițiile alin. (8) se vor exclude din art. 6, întrucât nu vizează obiectul de reglementare al acestui articol. Mai mult, asemenea normă nu se regăsește nici în art. 6 al Directivei 2006/123/CE, care are același obiect de reglementare ca și art. 6 din proiectul legii. Menționăm că, argumentele expuse în sinteza obiecțiilor și propunerilor referitor la păstrarea redacției alin. (8) sunt lipsite de relevanță și fundamentare logică.

La art. 7, cu referire la alin. (3), care prevede obligația autorităților competente de a răspunde, în mod clar și precis, prin intermediul GUE, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, oricărei cereri de informații sau asistență menționate la alin. (1) și (2), remarcăm faptul că potrivit art. 60 alin. (1) al *Codului administrativ nr. 116/2018*, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Or, trebuie să existe o procedură uniformă aplicabilă în toate cazurile și doar în situații excepționale pot fi stabiliți alți termeni în legislația specială (observația este valabilă și pentru art. 20 alin. (5)).

În art. 8 alin. (2), cuvintele „prin alte instrumente comunitare” se vor substitui cu cuvintele „prin instrumente ale Uniunii Europene”.

În art. 11 alin. (3), referința la „legislația UE transpusă” se consideră a fi irelevantă, în contextul în care normele UE au fost transpuse în legislația națională.

Art. 25 alin. (1) prevede că „Autoritățile competente, ordinele, organismele și asociațiile profesionale, încurajează elaborarea pe domeniul de competență, a unor coduri de conduită care să faciliteze prestarea de servicii sau stabilirea unui prestator într-un stat membru”. În context, din conținutul normei nu este clar care entități vor trebui să elaboreze coduri de conduită și cine le va aproba.

Denumirile art. 33 și 34 recomandăm a fi reformulate, în vederea asigurării expunerii clare și echivoce a obiectului de reglementare. În context, se va face distincție clară la care categorie de prestatori se face referire ținând cont de definiția dată termenului de „prestator” cuprinsă la art. 4 lit. g). Or, reieșind din conținutul art. 33, dispozițiile se referă la prestatorii stabiliți pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul deplasării temporare

a acestora într-un alt stat membru, iar referitor la art. 34, dispozițiile se referă la prestatorii stabiliți în alt stat membru, în cazul deplasării temporare a acestora pe teritoriul Republicii Moldova.

La art. 39, pentru claritate, se recomandă ca norma să fie completată cu cuvintele „care vor intra în vigoare conform regulii generale”. Totodată, normele cuprinse în capitolul II nu pot fi puse în aplicare peste o lună de la data publicării, ținând cont că acestea fac referire la toate autoritățile competente, beneficiarii și prestatorii de servicii, inclusiv ai statelor membre UE.

- cu referire la alin. (2), ținând cont că potrivit alin. (1), legea intră în vigoare la data semnării Tratatului de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană, ceea ce semnifică că depinde de un eveniment din viitor care nu este concret și sigur, nu putem include obligația Guvernului de a îndeplini anumite sarcini care nu au ca fundament intrarea în vigoare a legii, sau certitudinea că această lege va fi aplicabilă. Observație similară este valabilă și pentru alin. (3).

Complementar, reiterăm observația din raportul de expertiză precedent al Ministerului Justiției nr. 04/1-6668 din 16 iulie 2024, prin care s-a atras atenția că prevederile UE necesită a fi transpuse într-o manieră care ar corespunde sistemului juridic național, păstrând esența, semnificația și scopul prevederilor UE. Această modalitate, denumită tehnica transpunerii cu reformulare, protejează ordinea juridică națională și terminologia consacrată. De asemenea, ea permite preluarea din actul UE a acelor elemente structurale care sunt relevante pentru transpunere și pentru realizarea direcțiilor de acțiuni prevăzute de actul UE, în special, în cazul directivelor, care cer anumite acțiuni pozitive de la statele membre UE. În acest mod, actul normativ național poate fi definit ca având un anumit nivel de discreție în raport cu obiectivul stabilit de actul UE, în acord cu tradiția juridică națională, cadrul instituțional și terminologia consacrată. Menționăm faptul că, fiecare act UE trebuie plasat într-un anumit context național și instituțional, iar în cazul în care acest lucru nu este realizat, implementarea legislației UE copiate devine dificilă și chiar imposibilă.

Suplimentar, se va analiza sugestia Centrului de armonizare a legislației, expusă în avizul nr. 31/02-126-8167 din 22.07. 2024, care reieșind din contextul național și normele metodologice privind armonizarea, recomandă examinarea opțiunii armonizării treptate a prevederilor *Directivei 2006/123/CE*, prin planificarea și implementarea atât a activităților de evaluare cerute de directivă, cât și a măsurilor normative, administrative și instituționale necesare.

Secretar de stat

Stanislav COPEȚCHI

Digitally signed by Copețchi Stanislav
Date: 2024.08.15 17:18:37 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

